

Η τεχνική γλώσσα έχει τη δική της λογική, τα δικά της άρρητα συμφωνημένα όρια και τις δικές της παγίδες. Όποιος έχει προσπαθήσει να διαβάσει μόνος του ένα εγχειρίδιο εγκατάστασης μιας βιομηχανικής μηχανής, μια τεχνική προδιαγραφή λογισμικού ή ένα protection records sheet, ξέρει καλά πόσο εύκολα μια μικρή ασάφεια μετατρέπεται σε σοβαρό λειτουργικό ή ακόμη και νομικό πρόβλημα. Εκεί ακριβώς κρίνονται οι μεταφράσεις τεχνικών κειμένων: στην ακρίβεια της ορολογίας, στη σαφήνεια των οδηγιών και στη συνέπεια του ύφους.

Ως μεταφραστής που έχει περάσει χρόνια μέσα σε manuals, BOMs, SOPs, CE δηλώσεις συμμόρφωσης και τεχνικά παραρτήματα διαγωνισμών, έχω δει στην πράξη τι σημαίνει «σωστή» και τι σημαίνει «επικίνδυνη» τεχνική μετάφραση. Η διαφορά σπάνια είναι εντυπωσιακή στην πρώτη ανάγνωση, όμως αποκαλύπτεται αμείλικτη όταν το κείμενο μπει σε χρήση.

Τεχνικός λόγος: πολύ πέρα από τη «δύσκολη γλώσσα»

Συχνά ακούω την πρόταση «είναι λίγο πιο δύσκολη γλώσσα, αλλά μετάφραση είναι, τι διαφορά έχει». Η διαφορά είναι τεράστια. Στα τεχνικά κείμενα, η γλώσσα λειτουργεί ως εργαλείο εργασίας, όχι ως μέσο αισθητικής έκφρασης.

Ένα manual συντήρησης ή μια οδηγία εγκατάστασης πρέπει να πληροί ταυτόχρονα πολλές απαιτήσεις. Να είναι απολύτως κατανοητό από τον τεχνικό που θα το χρησιμοποιήσει στο πεδίο, μέσα σε θόρυβο, πίεση χρόνου και πραγματικές συνθήκες. Να είναι συμβατό με το αντίστοιχο πρωτότυπο, ώστε κάθε αναφορά σε half numbers, διαστάσεις, ανοχές ή ροπές σύσφιξης να ταιριάζει πλήρως. Και να αντέχει σε πιθανή δικαστική εξέταση, αν προκύψει ατύχημα ή βλάβη.

Στα κείμενα αυτά, κάθε «ή» και κάθε «και» έχει σημασία. Μια κακή μεταφραστική επιλογή, όπως η χρήση του «ενδεχομένως» εκεί που στο πρωτότυπο υπάρχει ένα ξεκάθαρο «ought to», μπορεί να αλλάξει ολόκληρη τη νομική βαρύτητα μιας προειδοποίησης ασφαλείας.

Γιατί η εξειδίκευση είναι κρίσιμη στις μεταφράσεις τεχνικών κειμένων

Η έννοια της εξειδίκευσης συχνά παρεξηγείται. Δεν αρκεί ένας μεταφραστής να έχει διαβάσει μερικά τεχνικά κείμενα ή να έχει «καλή σχέση με την τεχνολογία». Χρειάζεται βαθιά εξοικείωση με ένα ή περισσότερα τεχνικά πεδία, αλλά και με τον τρόπο που γράφονται και χρησιμοποιούνται αυτά τα κείμενα στην πράξη.

Όταν ένας μεταφραστής έχει ασχοληθεί σε βάθος με μεταφράσεις τεχνικών κειμένων, ξέρει πώς να αναγνωρίσει μοτίβα, να εντοπίσει ασυνέπειες στο πρωτότυπο, να ρωτήσει εγκαίρως τον πελάτη για ασαφείς προδιαγραφές και να προτείνει λύσεις που σέβονται τη λογική του κλάδου. Για παράδειγμα, άλλος είναι ο «πίνακας» στην αρχιτεκτονική (panel, πίνακας διανομής), άλλος στην πληροφορική (desk σε βάσεις δεδομένων), άλλος στα οικονομικά κείμενα (πίνακας αποτελεσμάτων). Η εμπειρία επιτρέπει να ξεχωρίσεις γρήγορα τι εννοεί ο συγγραφέας, ακόμη κι αν το πρωτότυπο δεν είναι τέλειο.

Ένα χαρακτηριστικό περιστατικό σε εργοστάσιο τροφίμων στη Βόρεια Ελλάδα: σε μεταφρασμένη οδηγία καθαρισμού γραμμής παραγωγής, η φράση «flush with water» αποδόθηκε ως «ξεπλύνετε με λίγο νερό». Ο συντάκτης της αγγλικής οδηγίας εννοούσε συνεχή ροή για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, όχι δύο τρία περάσματα. Η φαινομενικά μικρή απόκλιση οδήγησε σε υπολείμματα προϊόντος σε σωληνώσεις, με αποτέλεσμα απρόβλεπτη διασταυρούμενη επιμόλυνση σε επόμενη παρτίδα. Το λάθος δεν θα γινόταν, αν ο

μεταφραστής είχε εργαστεί ξανά με διαδικασίες CIP και ήξερε το τεχνικό νόημα της «εκροής» στις γραμμές παραγωγής.

Διαφορετικά τεχνικά πεδία, διαφορετικές απαιτήσεις

Ο όρος «τεχνικό κείμενο» καλύπτει ένα τεράστιο φάσμα. Από μηχανολογικά σχέδια και εγχειρίδια συντήρησης, μέχρι τεχνικά δελτία υλικών, manuals λογισμικού, προδιαγραφές ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων, εγχειρίδια ιατρικών συσκευών και τεκμηρίωση κατασκευαστικών έργων.

Η εξειδίκευση δεν μπορεί να είναι οριζόντια. Ένας μεταφραστής που χειρίζεται άψογα μηχανουργικές ορολογίες μπορεί να δυσκολευτεί σε τεκμηρίωση δικτύων πληροφορικής, και κάποιος που είναι άνετος με κώδικα και APIs μπορεί να νιώσει ξένος μπροστά σε ένα layout ηλεκτρολογικού πίνακα ή ένα P&ID βιομηχανικής εγκατάστασης.

Το ίδιο ισχύει και για ιατρικές μεταφράσεις. Παρότι ανήκουν συχνά στον ευρύτερο τεχνικό λόγο, απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή: συνδυάζουν εξειδικευμένη ορολογία, κανονιστικό πλαίσιο, ευθύνη προς τον ασθενή και ταυτόχρονα επικοινωνία με επαγγελματίες υγείας. Πολλές εταιρείες, ειδικά όσες δραστηριοποιούνται σε ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό, αναζητούν συνεργάτες που να μπορούν να ενσωματώσουν και τις δύο λογικές: τεχνική τεκμηρίωση συσκευής και ιατρική-κλινική χρήση.

Η τεχνική μετάφραση σε σχέση με άλλες κατηγορίες κειμένων

Οι εταιρείες σπάνια χρειάζονται μόνο ένα είδος μεταφράσεων. Ένας όμιλος μπορεί την ίδια ημέρα να ζητά μεταφράσεις νομικών εγγράφων, μεταφράσεις οικονομικών κειμένων, μεταφράσεις τεχνικών κειμένων και μεταφράσεις ιστοσελίδων. Αν ο πάροχος υπηρεσιών δεν ξεχωρίζει τα είδη, δημιουργούνται επικίνδυνες συγχύσεις.

Για παράδειγμα, στα νομικά κείμενα προέχει η ερμηνεία της βούλησης του νομοθέτη ή των μερών, η πιστή απόδοση της διατύπωσης και η συνέπεια με προηγούμενα συμβατικά κείμενα. Στα οικονομικά κείμενα, η έμφαση πέφτει σε αριθμούς, λογιστικές αρχές και τυποποιημένους όρους, ώστε οι οικονομικές καταστάσεις, οι αναφορές και τα industrial plans να είναι κατανοητά και συγκρίσιμα σε διαφορετικές έννομες τάξεις.

Στον τεχνικό λόγο, το περιθώριο ερμηνείας είναι πολύ πιο στενό. Ο μεταφραστής δεν μπορεί να «βελτιώσει» το στυλ του συγγραφέα ή να μαλακώσει αυστηρές προειδοποιήσεις για να ακούγονται πιο ευγενικές. Όπου τα νομικά κείμενα αντέχουν κάποιες διατυπωτικές παραλλαγές, ο τεχνικός λόγος απαιτεί αυστηρή ορολογική πειθαρχία.

Παρόλα αυτά, οι περιοχές αλληλοεπικαλύπτονται. Μεταφράσεις δημοσίων εγγράφων που αφορούν τεχνικούς διαγωνισμούς, τεύχη δημοπράτησης, άδειες κυκλοφορίας μηχανημάτων ή μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων συνδυάζουν νομικό, τεχνικό και διοικητικό ύφος. Οι επίσημες μεταφράσεις τέτοιων εγγράφων πρέπει να τηρούν τόσο τη νομική φόρμα, όσο και την τεχνική ακρίβεια, διότι συχνά κατατίθενται σε αρχές, δικαστήρια ή φορείς πιστοποίησης.

Το ειδικό βάρος των επικυρωμένων και επίσημων μεταφράσεων

Όταν ένα τεχνικό κείμενο πρόκειται να κατατεθεί σε δημόσια υπηρεσία, επιμελητήριο, οργανισμό πιστοποίησης ή να χρησιμοποιηθεί σε διαδικασίες CE marking, η ανάγκη για επικυρωμένες μεταφράσεις είναι προφανής. Η υπογραφή του μεταφραστή ή του αρμόδιου φορέα δεν προσθέτει μόνο νομική ισχύ, αλλά και ευθύνη.

Στην πράξη, οι επικυρωμένες ή επίσημες μεταφράσεις τεχνικών κειμένων δημιουργούν μια πρόσθετη πρόκληση: συχνά επαναχρησιμοποιούνται χρόνια αργότερα, ως παραρτήματα σε νέες άδειες ή σε ανανεώσεις πιστοποιήσεων. Αν η αρχική ορολογία είναι πρόχειρη, το λάθος παγιώνεται στο σύστημα και γίνεται πολύ πιο δύσκολο να διορθωθεί χωρίς σύγχυση. Έχω συναντήσει περιπτώσεις where σε σειρά πιστοποιητικών ενός ομίλου, ο ίδιος όρος αποδίδεται με τρεις διαφορετικούς τρόπους, επειδή οι εταιρείες απευθύνθηκαν κάθε φορά σε διαφορετικό μη εξειδικευμένο μεταφραστή.

Γι' αυτό στη συνεργασία με τεχνικές εταιρείες επιμένω στη δημιουργία γλωσσαρίων και στη συντήρηση μνήμης μεταφράσεων. Δεν είναι πολυτέλεια, αλλά επένδυση σε συνέπεια. Η ίδια λογική ισχύει και σε ακαδημαϊκές μεταφράσεις με τεχνικό περιεχόμενο, όπως διπλωματικές, διδακτορικά και τεχνικές εκθέσεις για ερευνητικά προγράμματα. Οι όροι που θα καθιερωθούν στο πρώτο paper ενός ερευνητή, συχνά τον ακολουθούν σε όλη του την καριέρα.

Ο ρόλος της τοπικής αγοράς: Μεταφράσεις Θεσσαλονίκη και τεχνικές ανάγκες

Η γεωγραφία παίζει ρόλο, ιδιαίτερα όταν μιλάμε για κλάδους με ισχυρή τοπική βάση. Η φράση «Μεταφράσεις Θεσσαλονίκη» δεν είναι απλώς λέξη κλειδί για αναζήτηση. Στην πράξη, αντικατοπτρίζει μια αγορά όπου συννευρίζονται βιομηχανία τροφίμων, logistics, κατασκευαστικές εταιρείες, startups λογισμικού και ακαδημαϊκά ιδρύματα με έντονη ερευνητική δραστηριότητα.

Αυτό δημιουργεί ένα μωσαϊκό από ανάγκες: τεχνικά manuals για μηχανήματα συσκευασίας που εισάγονται από τη Γερμανία ή την Ιταλία, τεχνικές προδιαγραφές ψυκτικών θαλάμων για logistics, documentation SaaS πλατφορμών που απευθύνονται στο εξωτερικό, καθώς και πληθώρα ακαδημαϊκών εργασιών από τα πανεπιστήμια της πόλης, που συχνά συνδυάζουν θεωρία με εφαρμοσμένη μηχανική ή πληροφορική.

Σε αυτό το περιβάλλον, οι μεταφραστές που χειρίζονται τεχνικά κείμενα συχνά καλούνται να καλύψουν και γειτονικά πεδία, όπως μεταφράσεις πτυχίων (για μηχανικούς, πληροφορικούς, τεχνολόγους τροφίμων), ιατρικές μεταφράσεις (για κλινικές μελέτες και ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό) ή μεταφράσεις ιστοσελίδων τεχνικών εταιρειών. Η εμπειρία σε μια τέτοια αγορά βοηθά να αναγνωρίσεις επαναλαμβανόμενες δομές και απαιτήσεις.

Δεν είναι τυχαίο ότι πολλές επιχειρήσεις προτιμούν συνεργάτες που μπορούν να οργανώσουν ακόμη και μεταφράσεις με παράδοση στον χώρο σας, όταν το υλικό είναι εμπιστευτικό ή δύσκολο να διακινηθεί

ηλεκτρονικά, όπως μεγάλοι φάκελοι προσφορών ή σχέδια που επιτρέπεται να αντιγραφούν μόνο υπό προϋποθέσεις.

Ο μεταφραστής ως «τεχνικός αναγνώστης»

Ο καλός τεχνικός μεταφραστής δεν λειτουργεί ως απλό φίλτρο γλώσσας. Πρέπει να διαβάσει το τεχνικό κείμενο σαν τοπογράφος, μηχανολόγος, ηλεκτρολόγος, μηχανικός λογισμικού ή τεχνικός ασφάλειας, έστω και αν δεν έχει τα αντίστοιχα πτυχία. Δεν θα κάνει τις τεχνικές επιλογές, αλλά οφείλει να [Μεταφράσεις στη Θεσσαλονίκη με Alpha Ermis](#) καταλαβαίνει σε ικανοποιητικό βαθμό τι συμβαίνει, πώς λειτουργεί η συσκευή ή η διαδικασία, ποια είναι η ροή εργασιών.

Αυτό σημαίνει ότι σε πολλές περιπτώσεις ο μεταφραστής χρειάζεται πρόσβαση σε πρόσθετο υλικό: φωτογραφίες του εξοπλισμού, διαγράμματα, προηγούμενες εκδόσεις manuals, ακόμη και σύντομες διευκρινίσεις από τους μηχανικούς της εταιρείας. Όσο πιο «κλειστό» παραμένει το πλαίσιο, τόσο αυξάνεται ο κίνδυνος λαθών.

Σε μια συνεργασία με εταιρεία αυτοματισμών, είχαμε καθιερώσει μια απλή αλλά αποτελεσματική διαδικασία: πριν ξεκινήσει η μετάφραση ενός νέου εγχειριδίου PLC, γινόταν μια σύντομη κλήση 20 λεπτών με έναν μηχανικό, όπου εξηγούσε τα βασικά για τη νέα σειρά προϊόντων και τις διαφορές της από προηγούμενες. Τα λάθη ορολογίας μειώθηκαν θεαματικά, ενώ η ταχύτητα παράδοσης αυξήθηκε, διότι δεν χρειαζόταν πλήθος διευκρινιστικών e-mail στη συνέχεια.

Πώς οργανώνεται σωστά μια τεχνική μετάφραση

Η διαδικασία για αξιόπιστες μεταφράσεις τεχνικών κειμένων δεν είναι τυχαία. Υπάρχει ένας άτυπος «σκελετός» εργασίας, που επαναλαμβάνεται σε κάθε σοβαρό έργο, μικρό ή μεγάλο.

Πρώτα, πραγματοποιείται μια αρχική αξιολόγηση του υλικού. Βλέπουμε ποσότητα, μορφή (Word, PDF, CAD εξαγωγές, XML, support files), γλώσσες, προθεσμίες, ανάγκες για επίσημες μεταφράσεις ή όχι. Ελέγχεται αν υπάρχουν προηγούμενες μεταφράσεις για να αξιοποιηθούν, και αν ο πελάτης διαθέτει γλωσσάρι ή ορολογικούς οδηγούς.

Έπειτα δημιουργείται ή ενημερώνεται μνήμη μεταφράσεων, ιδιαίτερα αν πρόκειται για συνεχή συνεργασία. Η μνήμη βοηθά ώστε όροι, φράσεις ασφαλείας, widespread προειδοποιήσεις και επαναλαμβανόμενες δομές να αποδίδονται με την ίδια μορφή κάθε φορά. Αυτό είναι κρίσιμο σε manuals με πολλές εκδόσεις ή σε τεχνικά πρότυπα που ανανεώνονται.

Καθώς προχωρά η μετάφραση, σημειώνονται όλες οι αμφιβολίες σε ενιαία λίστα ερωτήσεων προς τον πελάτη ή τον υπεύθυνο μηχανικό. Αντί για διάσπαρτα μηνύματα, συγκεντρώνονται σε λίγα αλλά στοχευμένα emails, κάτι που διευκολύνει όλες τις πλευρές.

Στο τέλος, η επιμέλεια δεν περιορίζεται στη γλώσσα. Γίνεται έλεγχος για συνέπεια σε πίνακες, διαγράμματα, λεζάντες, αριθμήσεις βημάτων, αντιστοιχία με εικόνες. Σε έργα με αυξημένη ευθύνη, εφαρμόζεται ανεξάρτητος τεχνικός έλεγχος: το κείμενο το διαβάσει, έστω δειγματοληπτικά, μηχανικός ή ειδικός του πελάτη στη γλώσσα στόχο.

Μεταφράσεις ιστοσελίδων με τεχνικό περιεχόμενο

Οι μεταφράσεις ιστοσελίδων συχνά θεωρούνται πιο «ελαφρύ» είδος. Όταν όμως η ιστοσελίδα ανήκει σε τεχνική εταιρεία, βιομηχανία, εργοστάσιο ή εταιρεία λογισμικού, η απαίτηση για τεχνική ακρίβεια παραμένει,

απλώς συνυπάρχει με την ανάγκη για μάρκετινγκ.

Εκεί ο μεταφραστής χρειάζεται να ισορροπήσει σε λεπτή γραμμή. Από τη μία, οι περιγραφές προϊόντων και υπηρεσιών πρέπει να είναι ελκυστικές, κατανοητές και προσαρμοσμένες στο κοινό κάθε χώρας. Από την άλλη, δεν μπορεί να «απλοποιεί» υπερβολικά, αλλοιώνοντας τεχνικά χαρακτηριστικά, πιστοποιήσεις, προδιαγραφές ή νομικά disclaimers.

Έχω δει περιπτώσεις όπου εταιρείες που δραστηριοποιούνται διεθνώς, είχαν διαφορετική ονομασία για το ίδιο προϊόν στις ιστοσελίδες κάθε γλώσσας. Το αποτέλεσμα ήταν σύγχυση σε παραγγελίες, λάθος references σε συμβόλαια και προβλήματα στο service. Στις μεταφράσεις ιστοσελίδων με τεχνικό περιεχόμενο, χρειάζεται συντονισμός με τα έντυπα τεχνικά φυλλάδια, τα manuals και τα συμβόλαια, ώστε να επιτυγχάνεται ενιαία εικόνα.

Ακαδημαϊκές μεταφράσεις με τεχνικό υπόβαθρο

Οι ακαδημαϊκές μεταφράσεις που κινούνται στον χώρο της μηχανικής, της πληροφορικής, της φυσικής ή των εφαρμοσμένων επιστημών έχουν τις δικές τους ιδιαιτερότητες. Δεν απευθύνονται μόνο σε πρακτικούς χρήστες, αλλά σε ερευνητές, reviewers, επιστημονικές επιτροπές. Εκεί, η ορολογία πρέπει να συνάδει με τη διεθνή βιβλιογραφία, τα πρότυπα του κάθε περιοδικού και το ύφος της ακαδημαϊκής γραφής.

Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι δεν γίνεται να μεταφραστεί μηχανικά ένας όρος, αν η επιστημονική κοινότητα έχει καταλήξει να χρησιμοποιεί [Μεταφράσεις Θεσσαλονίκη Alpha Ermis](#) έναν άλλο. Για παράδειγμα, σε τόμους τεχνικής βιβλιογραφίας, η επιλογή ανάμεσα σε «πεπερασμένα στοιχεία» και «πεπερασμένα στοιχεία μεθόδου» (finite ingredient procedure) δεν είναι λεπτομέρεια. Καθορίζει πώς θα γίνεται η αναζήτηση και πώς θα αναγνωρίζεται το έργο μέσα στο δίκτυο γνώσης.

Τα ίδια ισχύουν και για μεταφράσεις πτυχίων και αναλυτικών βαθμολογιών τεχνικών σχολών. Μπορεί να φαίνονται τυπικά έγγραφα, ωστόσο πολλές φορές λειτουργούν ως πρώτη εικόνα ενός αποφοίτου στο εξωτερικό. Η μετάφραση τίτλων μαθημάτων, εργαστηρίων και ειδικεύσεων πρέπει να δίνει καθαρή εικόνα των τεχνικών δεξιοτήτων, ώστε ο ξένος εργοδότης ή πανεπιστήμιο να κατανοεί τι πραγματικά σπούδασε ο υποψήφιος.

Συνήθη λάθη στις τεχνικές μεταφράσεις

Για να γίνουν πιο συγκεκριμένα τα παραπάνω, αξίζει να δούμε ορισμένα συνηθισμένα σφάλματα που συναντώνται σε μη εξειδικευμένες μεταφράσεις τεχνικών κειμένων.

1. Κυριολεκτική απόδοση όρων όπου απαιτείται καθιερωμένη ορολογία. Ενώ ο όρος έχει σαφή, παγιωμένη ελληνική ή αγγλική ισοδυναμία, επιλέγεται αυθαίρετη μετάφραση που δεν αναγνωρίζεται στον κλάδο, δημιουργώντας σύγχυση.
2. Ασυνέπεια στην απόδοση του ίδιου όρου μέσα στο ίδιο έγγραφο. Το ίδιο εξάρτημα μπορεί να εμφανίζεται με τρεις διαφορετικές ονομασίες, κάνοντας δύσκολη τη συνεννόηση μεταξύ τεχνικών, προμηθειών και carrier.
3. Παράλειψη ή χαλάρωση προειδοποιήσεων ασφαλείας. Λέξεις όπως would have to, shall, required, prohibited, υπερμετρίζονται στη μετάφραση για να «ακούγονται πιο φιλικές», με αποτέλεσμα ασάφεια ως προς το αν πρόκειται για σύσταση ή υποχρέωση.
4. Μη αντιστοίχιση κειμένου - εικόνας. Λανθασμένη αναφορά σε σχήματα, λαθεμένοι αριθμοί βημάτων, ασυμφωνία μεταξύ λεζάντας και εικόνας, ειδικά όταν το πρωτότυπο έχει δεχθεί πολλές διορθώσεις.

5. Παράβλεψη τοπικών κανονισμών και συμβατικών ορολογιών. Ιδίως σε μεταφράσεις νομικών εγγράφων με τεχνικό περιεχόμενο, συναντάται χρήση όρων που ισχύουν σε άλλη έννομη τάξη, αλλά όχι στην ελληνική ή στην ξένη αγορά στόχο.

Τι πρέπει να ζητά μια επιχείρηση από τον συνεργάτη της

Όταν μια εταιρεία αναζητά συνεργάτη για τεχνικές μεταφράσεις, δεν αρκεί να κοιτάξει απλώς τιμές και προθεσμίες. Χρειάζεται να αξιολογήσει, εν συντομία, τα εξής σημεία:

1. Την προηγούμενη εμπειρία του παρόχου σε αντίστοιχο τεχνικό κλάδο και την ύπαρξη παραδειγμάτων έργων, έστω ανωνυμοποιημένων.
2. Τη διαδικασία διασφάλισης ποιότητας που ακολουθεί, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης γλωσσαρίων, μνημών μεταφράσεων και δεύτερου ελέγχου.
3. Την ευχέρεια συνεργασίας με τεχνικούς της εταιρείας για διευκρινίσεις και έλεγχο όρων.
4. Τη δυνατότητα παροχής επικυρωμένων μεταφράσεων, όταν το έργο το απαιτεί, και τη γνώση των απαιτήσεων δημοσίων φορέων.
5. Την ευελιξία σε μορφότυπα αρχείων και την ικανότητα να εργαστεί απευθείας σε CMS, DTP αρχεία ή εξειδικευμένα τεχνικά templates.

Η εμπειρία δείχνει ότι οι εταιρείες που επενδύουν σε σταθερή συνεργασία με εξειδικευμένο μεταφραστή ή γραφείο, μειώνουν σημαντικά τον χρόνο και το κόστος διαχείρισης των κειμένων τους. Οι ad hoc επιλογές μπορεί να φαίνονται πιο οικονομικές στην αρχή, όμως καταλήγουν σε χαμένες ώρες, αναθεωρήσεις, διπλές μεταφράσεις και, στη χειρότερη περίπτωση, σε πραγματικούς κινδύνους για τη λειτουργία.

Η σχέση τεχνικής μετάφρασης με τον άνθρωπο που θα το χρησιμοποιήσει

Στον πυρήνα του, κάθε τεχνικό κείμενο είναι ένας διάλογος μεταξύ σχεδιαστή και χρήστη, ακόμη κι αν ο διάλογος γίνεται γραπτώς και χρονικά ασύμπτωτα. Ο μεταφραστής μπαίνει ανάμεσά τους χωρίς να φαίνεται. Αν κάνει σωστά τη δουλειά του, ο τεχνικός στο εργοστάσιο, ο εγκαταστάτης στο εργοτάξιο, ο γιατρός που χειρίζεται μια συσκευή ή ο ερευνητής που διαβάζει μια μελέτη δεν σκέφτονται καν ότι διαβάζουν μετάφραση. Απλώς δουλεύουν με σιγουριά.

Αυτός είναι και ο λόγος που οι ιατρικές μεταφράσεις, οι μεταφράσεις νομικών εγγράφων με τεχνικό αντικείμενο, οι μεταφράσεις οικονομικών κειμένων που στηρίζονται σε τεχνικές παραδοχές και οι μεταφράσεις δημοσίων εγγράφων με τεχνικά παραρτήματα, δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται αποσπασματικά. Το κείμενο μπορεί να περνά από πολλά χέρια, αλλά στο τέλος καταλήγει σε έναν άνθρωπο που πρέπει να πάρει απόφαση, να εκτελέσει εργασίες, να αναλάβει ευθύνη.

Σε πολλές περιπτώσεις, οι μεταφράσεις τεχνικών κειμένων είναι η αθέατη υποδομή ενός έργου: αν πάνε όλα καλά, κανείς δεν τις θυμάται. Αν κάτι πάει στραβά, όλοι αναζητούν τι «έγραφαν τα χαρτιά». Αυτός είναι και ο λόγος που η εξειδίκευση στον τεχνικό λόγο δεν είναι απλώς επαγγελματικό πλεονέκτημα, αλλά ουσιαστικός παράγοντας ασφάλειας και αξιοπιστίας.

Όσοι εργαζόμαστε χρόνια σε αυτόν τον χώρο γνωρίζουμε ότι πίσω από κάθε προσεγμένη τεχνική μετάφραση κρύβονται πολλές ώρες διασταύρωσης όρων, συζητήσεων με μηχανικούς, ανάγνωσης προτύπων, δοκιμών αποδόσεων. Το κείμενο που φτάνει τελικά στον χρήστη είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Και ακριβώς εκεί βρίσκεται η αξία της πραγματικής εξειδίκευσης.